

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 och lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015. Enligt de villkor som anges i lagen ska en av målbolaget oberoende privat investerare åren 2013—2015 från sina kapitalinkomster få dra av 50 procent av beloppet av det aktiekapital som han eller hon investerat i aktiebolaget efter lagens ikraftträdande. Minimibeloppet av avdraget ska vara 5 000 euro och maximibeloppet 75 000 euro per år. Varje investerare ska få göra investeringar i flera företag, varvid det maximala avdragsbeloppet är sammanlagt 150 000 euro per år. Maximibeloppet av sådana investeringar som berättigar till skattelättnad och som ett målbolag får ta emot ska få uppgå till 2 500 000 euro under en period av tolv månader.

Investeringarna ska göras i små företag. Som ett litet företag definieras ett företag som har högst 50 anställda och vars balansomslutning och omsättning understiger 10 miljoner euro.

Ett belopp som motsvarar avdraget ska återföras som investerarens intäkt om investeraren senare överlåter aktierna.

Det föreslås att ett en ny bestämmelse fogas till lagen om beskattningsförfarande. Enligt den nya bestämmelsen ska ett målbolag som tagit emot investeringar lämna Skatteförvaltningen en årsanmälan om investeringarna.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2013 och avses bli behandlad i samband med den.

Avsikten är att lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 ska träda i kraft 2013 efter det att Europeiska kommissionen har godkänt det föreslagna statliga stödet. Lagen om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande avses träda i kraft vid samma tidpunkt. Bestämmelser om tidpunkten för lagarnas ikraftträdande utfärdas genom förordning av statsrådet. Lagarna ska tillämpas vid beskattningarna för skatteåren 2013—2015 från tidpunkten för ikraftträdandet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
Reglering av beskattningen av kapitalinkomster och överlåtelsevinster	3
Särskilda bestämmelser om överlåtelsevinst	3
1.2 Europeiska unionens reglering och kommissionens avgörandepraxis	3
Statligt stöd enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt	3
Riktlinjer för statligt stöd	4
1.3 Internationell utveckling och praxis	6
Allmänt	6
Storbritannien	6
Irland	7
Nederländerna	8
Frankrike	8
1.4 Bedömning av nuläget	8
Riskkapitalinvesteringar i Finland	8
2 DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	9
Mottagare av skattelättnaden och investering i bolagets aktiekapital	10
Målbolag.....	11
När skatteavdrag räknas som inkomst	11
Särskilda bestämmelser	11
Kumulering och övervakning av statliga stöd	12
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	12
3.1 Ekonomiska konsekvenser	12
Statsfinansiella konsekvenser	12
3.2 Konsekvenser för organisation och personal	12
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	13
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	13
DETALJMOTIVERING	14
1 LAGFÖRSLAG	14
1.1 Lag om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015	14
1.2 Lagen om beskattningsförfarande	20
2 NÄRMARE FÖRESKRIFTER.....	20
3 IKRAFTTRÄDANDE	20
LAGFÖRSLAG	21
Lag om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013–2015	21
Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande	24

107 motsvarar den tidigare gällande bestämmelsen i artikel 87 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Kommissionen har antagit ett flertal meddelanden och riktlinjer för regleringen av statliga stöd. I meddelandet om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (1998/C 384/03) preciseras kriterierna för statligt stöd som kanaliseras via beskattningen närmare som följer:

— Åtgärden måste ge mottagarna en fördel som minskar de kostnader som normalt belastar deras budget.

— Fördelen måste beviljas av medlemsstaten eller med hjälp av statens medel.

— Åtgärden måste påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

— Åtgärden måste vara specifik eller selektiv i det att den gynnar vissa företag eller viss produktion genom att dess selektiva karaktär inte kan motiveras med det allmänna skattesystemets art eller ekonomiska struktur.

Den viktigaste grunden för att en skattemässig åtgärd vid en bedömning ska kvalificeras som statligt stöd hör samman med att stödet måste vara selektivt. Härvid är bedömningen fokuserad på huruvida åtgärden bildar ett undantag från det allmänna skattesystemet. I princip är skatteåtgärder som är tillgängliga för alla ekonomiska aktörer på medlemsstatens område till sin natur allmänna åtgärder. I det fallet är de tillgängliga för alla företag på samma grunder och deras tillämpningsområde är inte begränsat.

Om en skatteåtgärd tolkas som specifik eller selektiv genom att den gynnar vissa företag eller viss produktion och denna selektivitet inte kan motiveras med det allmänna skattesystemets art eller ekonomiska struktur, tolkas skatteåtgärden enligt gängse förfaringsätt och rättspraxis som statligt stöd.

Trots att en åtgärd tolkas som statligt stöd kan den anses vara förenlig med den inre marknaden närmast med stöd av de undantag som anges i artikel 107.3 i EUF-fördraget. Som godtagbara undantag anses bland annat stöd i syfte att avhjälpa en allvarlig störning i medlemsstatens ekonomi samt stöd till att underlätta utvecklingen av en viss ekonomisk verksamhet eller utvecklingen i en ekonomisk region. Kommissionen har antagit ett

stort antal meddelanden, riktlinjer och ramar som gäller specifika stödformer samt en allmän gruppundantagsförordning, i vilka förutsättningarna för att statligt stöd ska tolkas som förenligt med den gemensamma marknaden har fastställts.

Riktlinjer för statligt stöd

Kommissionen har antagit gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (2006/C 194/02), nedan riskkapitalriktlinjerna. I riktlinjerna anges på vilka villkor statligt stöd till riskkapitalinvesteringar kan anses förenligt med den gemensamma marknaden. Det anges också i vilka fall det är fråga om statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget och vilka kriterier kommissionen kommer att tillämpa vid bedömningen av om riskkapitalåtgärderna är förenliga med artikel 108.3 i EUF-fördraget.

Enligt punkt 2.2 Definitioner i riskkapitalriktlinjerna avses med affärsänglar välbärgade privatpersoner som investerar direkt i nya och växande icke börsnoterade företag och står till tjänst med rådgivning, i regel som ersättning för en andel i företaget – affärsänglar kan också göra andra långsiktiga investeringar.

Kommissionen har antagit förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget, nedan *den allmänna gruppundantagsförordningen*. I förordningen undantas stödordningar för riskkapital från anmälningskyldigheten när riskkapitalåtgärderna består i deltagande i vinstdrivande riskkapitalfonder som förvaltas på affärsmissiga grunder. Det statliga stöd med avseende på riskkapitalinvesteringar som föreslås i denna proposition är inte en sådan från anmälningskyldigheten undantagen åtgärd som avses i den allmänna gruppundantagsförordningen, eftersom det föreslagna avdraget gäller fysiska personers personliga direkta investeringar i målföretag.

I EU-domstolens avgörande i målet Tyskland mot kommissionen C-156/98 ansågs som statligt stöd den indirekta fördel som målbolaget för kapitalinvestering fick till

följd av den investering som investeraren gjorde för att vid beskattningen få skattefrihet för överlåtelsevinsten. Under punkt 3.2 i riskkapitalriktlinjerna konstaterar kommissionen att åtgärder som avses i riktlinjerna kan innebära förekomst av stöd på tre nivåer. Åtgärderna kan bestå av stöd till investerare samt till investeringsfonder som eventuellt deltar i arrangemanget och stöd till de företag som är föremål för investeringar. Om statligt stöd ges till investerarna, investeringsinstrumentet eller investeringsfonden kommer kommissionen i regel att anse att detta stöd åtminstone delvis förs över till målföretagen, som därmed alltså också får statligt stöd.

Kommissionen har i sin beslutspraxis som rör riskinvesteringsverksamhet bedömt riskinvesteringarnas karaktär av statligt stöd. En betydelsefull bedömning ingår i kommissionens beslut om statligt stöd C(2010)5244, Statligt stöd N 100/2010, som rör Nederländernas gällande stödordning för riskinvesteringsverksamhet. I beslutet linjerar kommissionen upp riskkapitalinvesteringsåtgärdens karaktär i förhållande till statligt stöd när skattelättnad beviljas endast fysiska personer vid deras personliga beskattning. Kommissionen konstaterar att eftersom EUF-fördraget gäller bara sådan ekonomisk verksamhet i form av företagsverksamhet där marknaden tillhandahålls tjänster och varor tillämpas det inte på privatpersoners verksamhet när verksamheten inte har karaktär av företagsverksamhet. Investerarens ekonomiska fördel på grundval av statliga medel gynnar dock indirekt det företag som är föremål för investeringen i och med att det får ytterligare kapital som det inte skulle få utan den ekonomiska fördelen för investeraren. Enligt en övergripande bedömning av åtgärden är den fördel som indirekt tillfaller företaget en form av statligt stöd.

Eftersom den föreslagna skattelättnaden är en form av statligt stöd som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget ska den i enlighet med riskkapitalriktlinjerna anmälas hos kommissionen för godkännande innan den införs. Anmälningsförfarandet med anmälningarna och den egentliga behandlingen i kommissionen tar vanligen i praktiken ett halvt till ett år i anspråk.

I riskkapitalriktlinjerna konstateras att om kommissionen har fått en fullständig anmälan som visar att vissa villkor som fastställs i riktlinjerna är uppfyllda, kommer den att försöka göra en snabb bedömning av stödet. Bestämmelser om detta finns i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999. Förordningen gäller tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

I riktlinjerna nämns bland annat följande villkor för förenlighet med den gemensamma marknaden:

— iakttagande av högsta tillåtna delinvestering

— fastställande av målbolagens storlek

— finansiering av företags egna kapital

— krav på inslag av privata investerare

— investeringsbeslut som stöds ska gälla motiverade investeringar i vinstsyfte och utgå från affärsmässiga grunder.

Det sistnämnda villkoret uppfylls enligt riktlinjerna när åtgärden har ett betydande inslag av privata investerare som investerar i målföretagens egna kapital och det finns en verksamhetsplan för varje investering med en bedömning av projektets bärkraft. För varje investering ska det dessutom finnas en klar och realistisk exitstrategi.

I kommissionens beslut om statligt stöd C(2010)5244, Statligt stöd N 100/2010, som gäller den riskinvesteringsordning för fysiska personer som Nederländerna lämnat uppgifter om, har kommissionen mera ingående tagit ställning till innehållet i verksamhetsplanerna och exitstrategierna. I punkt 17 i beslutet konstateras att enligt den nederländska riskinvesteringsordningen förutsätts det att det för varje investering har gjorts upp en verksamhetsplan före investeringen med detaljerade uppgifter om produkter, försäljning och lönsamhetsutveckling. Produktens genomförbarhet ska framgå av uppgifterna. Dessutom förutsätts det att det görs upp en klar och realistisk exitstrategi. Bolagets revisor ska fastställa planen och strategin.

I punkt 72 i beslutet konstaterar kommissionen som slutsats att eftersom det enligt ordningen förutsätts att varje målbolag i förväg gör upp en verksamhetsplan av vilken verksamhetens genomförbarhet framgår och utifrån vilken investerarna garanteras möjlighet att avveckla sin investering kan det anses

att investeringsverksamheten grundar sig på tillräckliga planer som gjorts upp i förväg och som kan anses uppfylla de krav på förhandsplaner som anges i 4.3.5 b och 4.3.5 c i riktlinjerna.

I kommissionens riskkapitalriktlinjer förutsätts det att stödtaken för statligt stöd iakttas. De övriga statliga stöd som ett målföretag som mottar riskkapitalinvestering får ska sänkas med 50 procent under de första tre åren av investeringen, om de mottagna medlen används för att täcka samma stödberättigande kostnader. Kravet på sänkning gäller inte statliga stöd som har fastställts utifrån meddelandet från kommissionen om Gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (EUT C 323/1, 30.12.2006) eller kommissionens förordning (EG) nr 800/2006 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning).

I kommissionens riktlinjer förutsätts det att flera krav som gäller förfaranden iakttas, nämligen kumulering av statliga stöd, sänkning av stöd i samband med kumulering och uppföljning av beviljade stöd. Dessutom förutsätts årlig rapportering till kommissionen om investeringar som gjorts på grundval av riskkapitalåtgärder och om företag som mottagit investeringar. Kommissionen kan kräva ytterligare uppgifter om de beviljade stöden för att granska om villkoren i kommissionens beslut om att godkänna stödåtgärden har iakttagits.

1.3 Internationell utveckling och praxis

Allmänt

Olika slags skattelättnader i anslutning till riskkapitalinvesteringar används i EU-medlemsstaterna Storbritannien, Frankrike, Irland, Nederländerna, Italien och Portugal. I Sverige färdigställdes i januari 2012 ett delbetänkande om saken, Skatteincitament för riskkapital, Statens officiella utredningar, SOU 2012:3. I Förenta staterna stöds riskkapitalinvesteringar genom skattelättnader i flera delstater.

Modellerna för skattelättnad för riskkapitalinvesteringar bygger i princip på två alternativ: lättnader vid investeringstidpunkten och lättnader vid beskattningen av överlåtelsevinst eller kombinationer av dessa.

Med skattelättnad vid investeringstidpunkten avses avdrag som på grundval av investeringen beviljas för investeringsåret vid beskattningen av kapital- eller förvärvsinkomster. En sådan modell används i Storbritannien, Irland, Frankrike och Nederländerna.

Lättnad vid beskattningen av överlåtelsevinst innebär fullständig eller partiell skattefrihet för överlåtelsevinst. Då krävs det i allmänhet en viss minimitid för innehav. Ett annat krav kan vara att medlen omplaceras i ett tillväxtföretag som uppfyller vissa villkor.

Storbritannien

Storbritannien har sedan början 1980-talet haft system för skattelättnader för fysiska personers investeringar i onoterade bolag. Numera går systemet under benämningen Enterprise Investment Scheme, nedan EIS. Syftet med EIS-reglerna är att underlätta för mindre, onoterade bolag att hitta externt kapital till verksamheten genom att erbjuda olika skattelättnader till fysiska personer som investerar i sådana företag.

Lättnaderna omfattar bara investerare som inte har intressegemenskap med företaget. Inkomstavdrag görs vid inkomstbeskattning i samband med förvärv av onoterade nya aktier. Avdraget uppgår till 30 procent av kostnaden för aktierna, dock högst 100 000 pund. Investeringarna eller en del av dem kan överföras till tidigare skatteår, om inte den övre gränsen för lättnaden överskrids under året i fråga. Den årliga lägsta investeringen är 500 pund och den högsta 1 000 000 pund.

Det finns olika villkor som investeraren måste uppfylla för att kunna ta del av skattelättnaderna. Fysiska personer får inte ha kopplingar till det företag som är EIS-berättigat eller till något av dess dotterbolag två år före emissionen av EIS-aktierna och inte tre år efter det eller tre år innan företaget inleder sin verksamhet. Investeraren får inte vara en bolagsanställd, en delägare eller ingå i bolagsledningen. Ett undantag är affärsänglar som inte har indirekt eller direkt bestäm-

mande inflytande i bolaget. En affärsängel får inte inneha mer än 30 procent av aktiekapitalet och får inte ha mer än 30 procent av rösträtten. Dessutom har investerarna möjlighet till skattefrihet för försäljningsvinst på aktierna tre år efter det att EIS-lättnaden har beviljats. Även överlåtelsevinster för överlåtelse av andra nyttigheter kan senareläggas, om avkastningen investeras i nya aktier inom EIS-systemet. Om en fysisk person donerar eller säljer aktier med vinst inom tre år, återkrävs alla skattelättnader och beskattas inkomsten på nytt. Om en fysisk person säljer aktier med förlust, återkrävs lättnaden så att beloppet av försäljningsavkastningen höjs med 20 procent.

För att målföretagen för investeringar ska kunna omfattas av EIS-systemet måste de bedriva affärsässig verksamhet. Dessutom har flera branscher ställts utanför avdraget, såsom fastighetsaffärsverksamhet, finanssektorn, juridiska tjänster och bokföringstjänster samt jordbruk. Företagen ska vara icke börsnoterade när aktierna emitteras. Avdraget gäller investeringar i små och medelstora företag med fast driftställe i Storbritannien.

Alla medel som investeras ska placeras i bolaget i pengar vid aktieemission och de pengar som mottagits på detta sätt ska i sin helhet under de två följande åren användas för verksamhet som berättigar till lättnad.

Systemet administreras av skatteförvaltningens Small Company Enterprise Centre, SCEC, som för varje aktieemission som riktas till investerare kontrollerar att målbolaget uppfyller villkoren för att få ingå i systemet. Efter det att SCEC har konstaterat att den planerade aktieemissionen uppfyller villkoren får bolaget ett intyg från skatteförvaltningen vilket det ger de eventuella investerarna för att de ska kunna begära skatteavdrag.

Irland

Irland har sedan 1984 haft system för skattelättnader för riskkapitalinvestorerna. För närvarande används ett av kommissionen godkänt system som benämns Employment and Investment Incentive, EIIS. Det är ett allmänt riskkapitalincitament som kompletteras av Seed Capital Scheme, SCS, som är ett

incitamentsystem avsett för nya företagare. Bägge systemen är från 2011. EIIS-systemet har stora likheter med EIS-systemet i Storbritannien. På grundval av en fysisk persons investering beviljas en inkomstskattelättnad på 30 procent, högst 150 000 euro, av investeringsbeloppet. För att avdrag ska beviljas krävs det att investeraren behåller sina förvärvade aktier i minst tre år. Skattelättnaden kan överföras för att dras av under de följande skatteåren, om investeringen överstiger 150 000 euro eller om investeraren inte under investeringsåret har inkomster från vilka avdraget kan göras. Avdraget kan beviljas genast om det rör sig om ett existerande bolag och efter fyra månader om det rör sig om ett nytt företag. Avdragsbeloppet kan höjas med 11 procent, om investeringen har inneburit en ökning av antalet anställda vid bolaget eller om investeringen har använts för finansiering av forskning och utveckling. Systemet omfattar inte skattefrihet för överlåtelsevinster.

Investerarna ska vara skattskyldiga i Irland. Investeraren ska vara oberoende av målföretaget, det vill säga han eller hon får inte direkt eller indirekt vara delägare i bolaget. För en delägare har det inte angetts några särskilda krav med avseende på kompetens eller förmögenhet eller något förfarande för godkännande.

Målbolaget ska vara ett icke börsnoterat bolag. Det ska vara ett enligt kommissionens definitioner litet eller medelstort företag som är registrerat i Irland eller ett sådant i en EES-stat registrerat bolag med begränsat ansvar som från ett fast driftställe bedriver affärsässig verksamhet i Irland. Målbolaget ska bedriva verksamhet inom vissa branscher som angetts särskilt. Bolaget ska använda det mottagna kapitalet för främjande av bolagets verksamhet inom en viss tid. Villkoren som gäller bolaget ska vara uppfyllda i minst tre års tid.

De aktier som förvärfas får inte vara förenade med särskilda företrädesrättigheter och inte heller annars med villkor som undanröjer risken för investeraren.

Beroende på målbolagets verksamhetsområde måste det inom vissa särskilda sektorer hos vissa myndigheter inhämta godkännande eller utlåtande om att investeringen kan ligga till grund för skatteavdrag.

Nederländerna

Nederländerna fick den 23 juli 2010 godkännande från kommissionen för ett system med skattelättnader vid investeringar i små och medelstora företag. Avsikten var att skattelättnaderna skulle gälla från och med den 1 januari 2011. Införandet har dock blivit uppskjutet på grund av att kommissionen har tagit upp ärendet till ny behandling, vilket beror på ändringar i det ursprungligen godkända systemet.

Den tänkta skattelättnaden ska ges till fysiska personer som investerar i ett nederländskt litet eller medelstort företag eller ett litet eller medelstort företag med hemvist inom EES med fast driftställe i Nederländerna. Investeringar i företagen kan göras direkt eller via särskilda fonder.

Lättnaden innebär ett undantag från en schablonmässig kapitalbeskattning under fem år samt ett skatteavdrag vid inkomstbeskattning med 7,5 procent av den gjorda investeringen, högst 2 813 euro. Lättnaden medges såväl vid direkta investeringar i små och medelstora företag som vid indirekta investeringar via fonder, under förutsättning att fonden investerar minst 70 procent av sitt kapital i små och medelstora företag.

Aktierna i målbolaget ska vara onoterade, och emissioner som grundar skattelättnader får inte överstiga 1,5 miljon euro per år. Om aktierna säljs tidigare än efter tre års innehav upphör avdragsrätten retroaktivt. Det företag som emitterar aktierna får inte ha ekonomiska problem och får inte heller vara verksamt i särskilda branscher, bland annat varvs-, kol- eller stålindustrin.

Varje investering ska basera sig på en verksamhetsplan och en exitstrategi som fastställts av en revisor.

Frankrike

I Frankrike är fysiska personer som före den 31 december 2012 investerat i små och medelstora nya eller redan verksamma företag som uppfyller vissa villkor berättigade till skattegottgörelse som motsvarar 25 procent av investeringsbeloppet. Det maximala investeringsbeloppet är 20 000 euro per år eller

om investeringarna har gjorts i små företag från och med den 1 januari 2009 är maximalt beloppet 50 000 euro. Den del av investeringen som överstiger det årliga maximala beloppet kan överföras till de följande fyra åren.

Målbolaget ska vara ett tillväxtföretag. Kriteriet bedöms utifrån ökningen av antalet anställda. För att ett företag ska kunna anses omfattas av skattelättnad ska dess personalstyrka ha ökat med 15 procent under de två föregående åren.

Aktierna ska innehas i minst fem år. Om denna tid inte uppnås, återkrävs lättnaden.

Skattskyldiga fysiska personer i Frankrike kan dessutom investera i en aktiesparfond som placerar sina medel delvis i innovativa företag och delvis i lokala eller regionala företag. Investering i en aktiesparfond berättigar under vissa förutsättningar till skattemässiga förmåner, bland annat skattefrihet för vinst vid överlåtelse av investeringen.

1.4 Bedömning av nuläget

Riskkapitalinvesteringar i Finland

I Finland är Finnvera Abp, Finlands Industriinvestering Ab och Utvecklingscentralen för teknologi och innovationer (Tekes) de viktigaste riskfinansiärer som kanaliserar offentliga medel. Finland har dessutom fått en riskkapitalinvesteringsfond, fonden Aloitusrahasto Vera Oy (Avera), som inledde sin verksamhet vid ingången av 2005. Kommissionen godkände statsstödsåtgärden för fonden genom sitt beslut N 395/2007. Fonden är ett dotterbolag till Finnvera och år 2011 gjorde fonden direkta investeringar för cirka 9 miljoner euro och fondinvesteringar för 4 miljoner euro, varav en del kanaliserades till nyetablerade företag. Samtidigt med Averas investeringar gjorde fysiska personer investeringar till ett belopp av ca 10 miljoner euro. Enligt Finnveras uppskattning finns det för närvarande i Finland förutom investeringarna av de 140 privata investerare som bolaget registrerat lika många investeringar som gjorts av andra fysiska personer.

Enligt arbetsfördelningen inom statens investeringsverksamhet hör investeringar i företag i startfas samt direkta investeringar och

fondinvesteringar till uppgifterna för Finnvera. Investeringar i nyetablerade företag i tillväxtfas hör till uppgifterna för Finlands Industriinvestering, som år 2011 gjorde direkta tillväxtinvesteringar för 13 miljoner euro och beviljade fondförbindelser för 15 miljoner euro. År 2011 beviljade Tekes unga innovativa företag understöd till ett belopp av 32,6 miljoner euro och samma företag stöd för forskning och produktutveckling till ett belopp av 16,3 miljoner euro, varav 15,8 miljoner euro var lån.

Enligt rapporten av den av arbets- och näringsministeriet tillsatta arbetsgruppen för uppföljning av tillväxt- och ägarföretagandet, arbets- och näringsministeriets publikationer 42/2009, har bristen på tillväxtföretagande upplevts som ett centralt närings- och innovationspolitiskt problem i Finland. I Näringslivets forskningsinstitut ETLA:s utredning till arbets- och näringsministeriet av den 3 september 2009 konstateras att fem procent av de finländska företagen uppfyller kriterierna enligt den definition av tillväxtföretag som används vid internationella jämförelser. Det handlar då om företag där den årliga ökningen av antalet anställda i genomsnitt är högre än 20 procent under en period på tre år. Resultatet är ett typiskt resultat i internationell jämförelse. Däremot tycks företagen ha en lägre tillväxtvilja i Finland än i andra länder.

När företaget har blivit större kan det få finansiering också från den så kallade Private equity-marknaden, där aktörerna ofta är internationella kapitalinvestorer. Kapitalinvestorerna placerar dock vanligen inte i riskfyllda företag i startfas utan kommer med först senare. I Finland har Private equity-marknaden en storlek på cirka 350 miljoner euro.

I lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006) sägs att syftet med lagen är att främja ekonomisk tillväxt, sysselsättningen och andra näringspolitiska mål genom att bevilja understöd för projekt som främjar i synnerhet små och medelstora företags tillväxt och utveckling samt grundandet av sådana företag. I syfte att förbättra företagets konkurrenskraft på lång sikt inriktas understöden enligt lagen på högsta-

ende projekt som främjar företagsverksamheten.

Finansieringen av nyetablerade företag är i hög grad beroende av offentlig finansiering, och ett problem är uttryckligen att det finns få privata investerare. En potentiell kategori av privata investerare för nyetablerade företag utgörs av fysiska personer som redan placerar sina tillgångar i andra investeringskategorier men inte i nya företag på grund av att dessa är förenade med risker. Det är kännetecknande för de statliga riskfinansiärerna att de riktar sin finansiering till några få noga utvalda företag och som ett relativt stort belopp per företag, medan privata investerare riktar sig till en betydligt bredare kategori av företag och i motsvarande grad investerar mindre belopp. På så vis kompletterar statens direkta riskfinansiering och de fysiska personernas investeringar varandra. De fysiska personerna tillför dessutom företagen erfarenhetsbaserat kunnande som behövs för den begynnande tillväxten, vilket de statliga riskfinansiärerna saknar.

I Finland innehåller skattelagstiftningen inte några särskilda incitament eller lättnader för affärsänglar eller andra fysiska personer som investerar i tillväxtföretag, utan statligt stöd har beviljats som direkt stöd eller räntestöd. Den skattemässiga behandlingen av riskinvesteringar i företag i sådd- eller tillväxtfasen bestäms således på samma sätt som den skattemässiga behandlingen av övriga investeringar.

2 De viktigaste förslagen

Statsminister Jyrki Katainens regering beslutade den 22 mars 2012 i samband med beslutet om ramarna för statsfinanserna genomföra ett temporärt skatteavdrag för 2013—2015 som ska sporra fysiska personer till att investera riskkapital.

I syfte att införa avdraget föreslås det att det stiftas en lag om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015. Det rör sig om en ny skattelättnad som förutsätter att vissa villkor är uppfyllda och att unionens regler för statligt stöd beaktas på bred front. Därför behövs det en särskild lag om detta.

Syftet med lättningen är att tillskjuta mer kapital i tillväxtföretag i tidig fas som på grund av att bolaget är förenat med risker eller av andra orsaker inte får tillräckligt med exempelvis bankfinansiering. Syftet med skattelättnaden för affärsänglar är att bidra till att kapitalinvesteringar och affärskompetens överförs till små nyetablerade företag. Så som redogjorts i det föregående har ett alltför litet antal privata investerare och i synnerhet bristen på internationell affärskompetens ansetts vara ett problem för nyetablerade företag. Syftet med skattelättnaden är att öka utbudet på privat kapital inom finansieringen av nyetablerade företag. Avsikten är i synnerhet att investerarna ska vara erfarna yrkespersoner inom affärlivet som kan tillföra företaget inte bara kapital utan också sin affärskompetens.

Mottagare av skattelättnaden och investering i bolagets aktiekapital

Den nya skattelättnaden tar sikte på två målsättningar: att få kapital till växande företag i tidig fas och att ställa affärskompetens till bolagens förfogande. Inte bara avsaknad av finansiering utan också alltför lite internationell affärskompetens har ansetts utgöra hinder för företagets tillväxt. En affärsängel kan vara verksam som bolagets rådgivare eller styrelsemedlem.

I skattelagstiftningen går det inte att definiera affärsänglainvesterare så att den lättnad som beviljas avgränsas utifrån investerarens särskilda egenskaper, såsom kompetens, erfarenhet eller yrkesskicklighet. Inte heller i andra länders skatteincitament har man gått in för detta. Det enda kriteriet för en investerare är i allmänhet att investeraren inte kan vara närstående i förhållande till det bolag som är föremål för investeringen eller till delägarna. Eftersom syftet med lättningen är att sporra investerarna till att också tillskjuta sin personliga kompetens till investeringsobjektets verksamhet, bör mottagarna av lättningen avgränsas till att omfatta endast fysiska personer och ska lättnad inte kunna medges för investeringar via ett bolag.

Eftersom affärsänglar som investerare inte kan definieras i skattelagstiftningen kommer lättningen att vara en allmän skattelättnad för

alla personer som investerar i ett visst slags bolag. För att affärsänglar ska engagera sig i ett bolag och tillföra det sin kompetens bör det krävas att investeringen har en relativt hög nedre gräns. Enligt EU:s regler för statligt stöd förutsätts det också att det fastställs en övre gräns för investeringar som berättigar till skattelättnad.

Det föreslås att avdraget ska motsvara 50 procent av det belopp av nytt aktiekapital som investerats i målbolaget. Avdragsbeloppet ska uppgå till minst 5 000 euro och högst 75 000 euro. Avdrag medges således för investeringar till ett belopp av 10 000—150 000 euro. Varje investerare ska få investera i flera olika målbolag. Avdragsbeloppet är då 150 000 euro och det sammanlagda beloppet av investeringar som utgör grunden för avdraget är 250 000 euro. Ett målbolag ska få ta emot investeringar till ett belopp av sammanlagt 2 500 000 euro per år.

Enligt systemen i andra länder motsvarar investeringen vanligen högst 30 procent av aktierna i bolaget och görs den i form av teckning av nya aktier som emitteras. Det föreslås att en aktieinvestering som berättigar till skattelättnad ska betalas i pengar som investering i aktiekapitalet i målbolaget och att investeringen ska begränsas till aktier som inte kan vara förenade med några särskilda ekonomiska rättigheter, såsom exceptionell rätt till dividend eller utdelning vid upplösning av bolaget.

Incitamentet begränsas till att gälla endast minoritetsinvesteringar genom vilka företag i startfas kan få behövligt kapital från investeringar av utomstående. Eftersom det är meningen att investeraren inte ska vara huvudsaklig verksam företagare i bolaget, utan en extern investerare som tillför bolaget sin affärskompetens och finansiering, gäller avdraget inte för tidigare ägare i företaget. Investerarens innehav ska vara lägre än 50 procent av aktiekapitalet i bolaget och investeraren ska inte få ha bestämmande inflytande i bolaget på basis av rösträtt eller på någon annan grund.

Avsikten är att investeringen ska vara nytt kapital som ställs till förfogande för bolaget. Det är inte motiverat att bevilja skatteavdrag i sådana fall då målbolaget inte har behov av kapital. Det är fråga om en sådan situation

när det ur bolaget har utdelats medel till delägarna. Ett villkor för skatteavdrag ska vara att det ur bolaget inte under de tre senaste åren har utdelats andra medel till delägarna än utifrån dividendutdelning.

Den del av investeringen som inte dras av ska inte beaktas när den i 60 § i inkomstskattelagen avsedda underskottsgottgörelsen eller förlusten som hänför sig till kapitalinkomstslaget räknas ut. Utan denna begränsning skulle avdraget vid avsaknad av kapitalinkomster göras delvis vid beskattningen av förvärvsinkomster.

Målbolag

Enligt reglerna för statligt stöd får statligt stöd riktas till små företag i sådd-, start- eller expansionsfasen. För att stöd ska kunna riktas till ett nyetablerat företags alla utvecklingsstadier, föreslås det att skattelättnaden ska begränsas till att gälla icke börsnoterade små aktiebolag.

Målbolaget ska bedriva näringsverksamhet enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. Enligt unionens regler för statligt stöd förutsätts det att stöd inte beviljas till varvsindustrin eller kol- eller stålindustrin. Syftet med skattelättnaden är uttryckligen att sporra till kapitalinvesteringar i ny innovativ affärsverksamhet som annars har svårt att få behövligt startkapital. Det föreslås därför att även fastighetsaffärsverksamhet, kreditinstituts- och försäkringsaffärsverksamhet samt investeringsverksamhet på aktie- och finansmarknaden ska falla utanför tillämpningsområdet för skattelättnaden.

Målbolaget ska vara ett genuint nytt företag som bedriver ny affärsverksamhet. Det kan därför inte vara ett företag som grundats för att fortsätta en tidigare verksamhet genom exempelvis företagsarrangemang enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, nämligen fusion, fission eller verksamhetsöverlåtelse.

Eftersom det är meningen att de gjorda investeringarna ska tillhandahålla bolaget ytterligare kapital förutsätts det att investeringarna görs som teckning av nya aktier som emitteras och att investeringen i bolaget betalas i pengar.

När skatteavdrag räknas som inkomst

Genom det avdragsbelopp som erhålls vid tidpunkten för investeringen korrigeras anskaffningsutgiften för aktierna när aktierna överlåts eller det kan konstateras att de slutgiltigt förlorat sitt värde. Korrigeringen ska göras så att när överlåtelsevinsten räknas ut ska det belopp som dragits av vid beskattningen läggas till beloppet av överlåtelsevinsten eller överlåtelseförlusten. Avsikten är att avdraget inte ska utgöra en slutgiltig skattemässig fördel.

Beskattning av överlåtelsevinst kan utebli på grund av att investeraren flyttar utomlands från Finland och inte längre kan anses vara allmänt skattskyldig i Finland. Skatteavdraget ska därför räknas som inkomst vid beskattningen också när den fysiska person som beviljats avdraget utflyttar från Finland.

Avdraget ska på motsvarande sätt räknas som inkomst när en delägare donerar aktierna för att de inte ska medföra slutlig lättnad. I dessa situationer är det motiverat att avdraget räknas som inkomst eftersom den investerare som gjort investeringen inte längre anses förbinda sig att vägleda målbolaget i dess affärsverksamhet. Om investeraren avlider före en överlåtelse, ska avdraget räknas som kapitalinkomst för det år då investeraren avled.

Ett avdrag ska räknas som inkomst också när bolaget inom tre år efter det att investeringen gjordes utdelar medel till sina delägare genom att nedsätta sitt aktiekapital eller på något annat sätt. Ett avdrag ska inte räknas som inkomst i sådana fall då ett bolag utdelar vinstmedel på sedvanligt sätt som dividendutdelning.

Särskilda bestämmelser

Det föreslås att avdraget ska göras i samband med verkställande av beskattningen. På avdraget ska lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) tillämpas. Avdrag ska begäras separat i samband med skattedeklaration. Med stöd av en bestämmelse i den nya lagen ska ett målbolag som mottagit investeringar lämna in en årsanmälan till Skatteförvaltningen om de investeringar som berättigar till avdrag.

Skattelättnaden ska riktas till finansiering av verksamhet i unga företag i startfas, vilken för närvarande stöds med offentliga medel med stöd av statsunderstödslagen (688/2001). Enligt 7 § i statsunderstödslagen är det en förutsättning för beviljande av statsunderstöd att det ändamål för vilket statsunderstöd söks är samhälleligt godtagbart. Enligt 3 § tillämpas statsunderstödslagen dock inte på betalningslättnad eller betalningsbefrielse i fråga om skatter eller andra fordringar.

Den föreslagna lättningen kommer att vara en alternativ stödform tillsammans med direkta stöd. Det föreslås därför i analogi med lagstiftningen om statsunderstöd bli bestämt att lättnad inte ska medges i fråga om sådana målbolag vilkas verksamhet inte kan anses vara samhälleligt godtagbar på det sätt som avses i statsunderstödslagen.

Kumulering och övervakning av statliga stöd

Unga företag i tillväxtfas kan beviljas flera olika direkta statliga eller kommunala stöd via bland annat Finnvera Abp, Finlands Industriinvestering Abp och Tekes. I lagen bör därför tas in bestämmelser om uppföljning av kumuleringen av statliga stöd och om begränsning av stöd som kumulerar.

Den föreslagna skattelättnaden är en alternativ stödform till andra offentliga stöd som kan fås för samma kostnader. Bland de olika stödformerna kan företagen välja ut den form som lämpar sig bäst för den aktuella situationen.

För att effektivisera övervakningen av stöd förutsätter kommissionen att stödmottagarna offentliggörs. Skatteförvaltningen kommer att följa beviljandet av stöd och offentliggöra en förteckning över mottagarna av investeringar. Kommissionen förutsätter dessutom att en förteckning över mottagarna av investeringar offentliggörs också på kommissionens webbplats.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Statsfinansiella konsekvenser

Enligt nätverket för affärsänglar i Finland, Finnish Business Angels Network (FiBAN), finns det uppskattningsvis 300—400 affärsänglar i Finland. Eftersom det föreslagna avdraget innebär skattelättnad även för andra personer än traditionella riskinvestorer, beräknas antalet investorer som gynnas av lättningen uppgå till cirka 3 000. Det beräknas att kapitalinvesteringar som görs i små bolag på basis av den föreslagna lättningen kommer att öka med 12 miljoner euro åren 2013—2015. Skattelättnaden beräknas minska statens skatteinkomster med omkring 10 miljoner euro per år under åren 2013—2015. Förlusten av skatteinkomster är slutlig bara i fråga om sådana investeringar där aktierna i målbolaget aldrig överläts och målbolaget inte upphör med näringsverksamheten. Till följd av detta kommer en betydande del av de förlorade skatteintäkterna för 2013—2015 att återföras till staten i form av skatteinkomster inom de följande 10—20 åren. Eftersom skatteavdraget görs endast vid statsbeskattningen har propositionen inte några konsekvenser för kommunernas eller församlingarnas skatteinkomster.

3.2 Konsekvenser för organisation och personal

Genomförandet och övervakningen av avdraget kommer att öka arbetsmängden inom Skatteförvaltningen. I synnerhet övervakningen av statliga stöd är en synnerligen krävande uppgift med tanke på Skatteförvaltningens personella och övriga resurser och lämpar sig illa för Skatteförvaltningens ansvarsområde. I dagens läge finns det redan sådana organisationer för övervakning av kumuleringen av statliga stöd som på ett naturligt sätt kunde ha hand om övervakningen. De verkställer dock inte beskattning och därför kan inte deras sakkunskaper utnyttjas vid övervakningen av statligt stöd som beviljas i form av skattemässiga fördelar.

Genomförandet av skattelättnaden kommer att medföra en betydande administrativ extra börda både för målföretagen för investeringarna och för myndigheterna.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Ett utkast till proposition sändes på remiss till Finlands näringsliv rf, FiBAN - Suomen Yksityissijoittajat ry, Centralhandelskammaren, Familjeföretagens förbund rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Suomen pääomasijoittajayhdistys ry, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Företagarna i Finland rf, Dataombudsmannens byrå, arbets- och näringsministeriet, Statens ekonomiska forskningscentral VATT, Skatteförvaltningen, Skattebetalarnas Centralförbund rf och professor Heikki Niskakangas. De synpunkter som framförts i remissyttrandena har i tillämpliga delar beaktats vid beredningen, bland annat genom att kravet på en

minimiandel om 20 procent av ägarandelen har slopats, genom att intäktsföringen av skatteavdraget vid överlåtelser mot ersättning har ändrats så att skatteavdraget ska beaktas som korrigerande av anskaffningsutgiften och genom att investerarna fått möjlighet att delta i fortsatta investeringsomgångar. Dessutom har den föreslagna paragrafen om kumulering och sänkning av statliga stöd ändrats.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2013 och avses bli behandlad i samband med den.

I regeringens proposition RP 76/2012 rp föreslås det att bestämmelserna om uppskov med betalning av skatt ska ersättas med nya bestämmelser om betalningsarrangemang. Eventuella ändringar av lagstiftningen utifrån det förslaget bör beaktas i bestämmelserna i lagförslaget i denna proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015

1 §. Tillämpningsområde. I paragrafen fastställs det allmänna tillämpningsområdet för lagen. Lagen ska tillämpas på skattelättnader som beviljas fysiska personer på basis av så kallade riskkapitalinvesteringar i aktiebolag. Personer av detta slag som vanligen investerar personlig kompetens och kapital i nyetablerade företag kallas internationellt för affärsänglar.

Lagen ska tillämpas på i Finland allmänt skattskyldiga fysiska personer som skatteåren 2013—2015 ska ha rätt att på det sätt som föreskrivs närmare i den föreslagna lagen från sina kapitalinkomster dra av 50 procent av nytt aktiekapital som de investerat i målbolag. Avdraget ska återföras som investerarens beskattning vid beskattning av överlåtelsevinst så att avdragsbeloppet dras av från avdragsutgiften när överlåtelsevinsten räknas ut. I samband med överlåtelser utan ersättning ska avdraget intäktsföras som en särskild post.

2 §. Definitioner. I paragrafen definieras övriga centrala begrepp som används i lagen. I 1 punkten definieras investerare. Med investerare avses i lagen en i Finland allmänt skattskyldig fysisk person som investerar aktiekapital i aktiebolag som avses i lagen och som i ersättning erhåller nya aktier som emitteras av bolaget.

I 2 punkten definieras målbolag. Med målbolag avses ett privat aktiebolag enligt 1 kap. 1 § i aktiebolagslagen eller ett inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet registrerat bolag med begränsat ansvar som till sin juridiska form motsvarar ett privat aktiebolag och som inte är ett i 33 a § i inkomstskattelagen avsett offentligt noterat bolag. Ett bolag som är registrerat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska ha fast driftställe i Finland.

Enligt 3 punkten avses med litet företag ett företag som har färre än 50 anställda. Dessutom förutsätts det att de villkor som gäller

verksamhetens omfattning är uppfyllda. Bolagets omsättning eller balansomslutning ska inte få överstiga 10 miljoner euro. Dessutom ska bolaget uppfylla de kriterier som enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag beskriver fristående företag och de övriga kriterier för små företag som anges i rekommendationen. Ett litet företag definieras i rekommendationen som ett företag som sysselsätter färre än 50 personer och vars omsättning eller balansomslutning inte överstiger 10 miljoner euro per år. Uppfyllandet av tröskelvärdena enligt definitionen av små och medelstora företag beräknas på det sätt som anges i artiklarna 4—6 i bilagan till rekommendationen. De detaljerade bestämmelserna i artiklarna gäller de uppgifter som behövs för att beräkna personalstyrkan och de finansiella beloppen samt deras referensperioder. För beräkningen av tröskelvärdena indelas företagen i tre typer av företag: fristående företag, partnerföretag och anknutna företag. I bilagan finns närmare bestämmelser om var och en av dessa typer.

3 §. Hur avdraget görs. I 1 mom. föreskrivs det om beloppet av skatteavdrag som beviljas på basis av investering i ett företag och om möjligheten att dra av beloppet i investerarens beskattning. En investerare ska från sin kapitalinkomst för skatteåret få dra av 50 procent av det belopp av nytt aktiekapital som han eller hon investerat i ett målbolag. Investeringen ska anses ha gjorts vid den tidpunkt då de nya aktier som tecknats vid emission har registrerats i handelsregistret i enlighet med 9 kap. 14 § i aktiebolagslagen (624/2006). Om investeringsbeloppet är till exempel 100 000 euro, får investeraren dra av 50 000 euro från sina kapitalinkomster. Skattelättnaden är antingen 30 eller 32 procent beroende på investerarens egen skattesats för kapitalinkomst. I exemplet är vinningen för investeraren 15 000—16 000 euro.

Beloppet dras av från den kapitalinkomst för skatteåret som avses i 30 § 2 mom. i inkomstskattelagen. Skatteårets kapitalinkomst är inkomsten från vilken dragits av naturliga

avdrag som hänför sig till kapitalinkomstslaget och ränteutgifter samt i 59§ i inkomstskattelagen avsedd förlust från näringsverksamhet eller jordbruk som förvärvskälla. Avdraget görs innan de förluster som hänför sig till kapitalinkomstslaget vilka fastställts för tidigare skatteår dras av från skatteårets kapitalinkomst.

I 2 mom. föreslås bestämmelser som gäller de lägsta och de högsta investeringsbeloppen. Minimibeloppet av skatteavdrag ska vara 5 000 euro. En investering i ett målbolag vilken berättigar till avdrag ska då vara minst 10 000 euro. Maximibeloppet av skatteavdrag ska vara 75 000 euro, vilket medges på basis av en investering till ett belopp av 150 000 euro. Minimi- och maximibeloppen handlar om det investeringsbelopp som berättigar till skattelättnad. Om en investerare investerar mer än 150 000 euro som nytt kapital i ett målbolag, avgränsar begränsningen det belopp som berättigar till skattelättnad, men även en investering som överskrider den övre gränsen ska kunna göras utan att skattelättnaden går förlorad.

Varje investerare ska också få investera i flera olika målbolag. Investeraren får då det maximala avdragsbeloppet 150 000 euro per skatteår på basis av investeringar som tillsammans uppgår till 300 000 euro.

Om investeraren inte kan dra av 50 procent av sitt investeringsbelopp från sina kapitalinkomster under det år då investeringen gjordes på grund av att han eller hon inte har tillräckligt stora kapitalinkomster, ska enligt 3 mom. den del som inte dras av få dras av från investerarens kapitalinkomst för de tre följande skatteåren.

Eftersom avsikten är att lättnaden ska hänföras till kapitalinkomster, föreslås det i 4 mom. en bestämmelse enligt vilken den del av investeringen som inte dras av inte ska beaktas när den i 60 § i inkomstskattelagen avsedda underskottsgottgörelsen eller förlusten som hänför sig till kapitalinkomstslaget räknas ut.

4 §. Beloppet av kapitalinvestering. I paragrafen föreskrivs det om beloppet av kapitalinvestering. Enligt 1 mom. ska investeringsbeloppet motsvara mindre än 50 procent av aktiekapitalet i målbolaget. Investeringen ska inte få leda till att investeraren får bestäm-

mande inflytande i företaget. Eftersom bestämmande inflytande i ett bolag kan uppkomma också på något annat sätt än direkt på grundval av innehav av aktier, bör bestämmande inflytande alltid oavsett ägarandelar bedömas också utifrån att en investering inte får medföra sådant direkt eller indirekt bestämmande inflytande i målbolaget som avses i 31 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Aktieteckning ska i enlighet med 2 kap. 4 § i aktiebolagslagen tas upp i målbolagets aktiekapital och betalas kontant i enlighet med 5 § i det kapitlet. De aktier som tecknas ska inte få medföra i 3 kap. 1 § 2mom. 1 punkten i aktiebolagslagen avsedda ekonomiska rättigheter som avviker från bolagets övriga aktier, såsom exceptionell rätt till dividend eller utdelning vid upplösning av bolaget.

Enligt 2 mom. ska varje målbolag för skattelättnad som avses i den nya lagen få ta emot investeringar från olika investerare till ett sammanlagt belopp av högst 2 500 000 euro per kalenderår. Begränsningen föranleds av att enligt 5.1 a i riskkapitalriktlinjerna får ett målbolag enligt unionens regler för statligt stöd inte ta emot investeringar som grundar skattelättnad över tröskelvärdet 1 500 000 euro under varje tolv månadersperiod. Detta tröskelvärde har höjts till 2 500 000 miljoner euro under varje tolv månadersperiod genom meddelandet från kommissionen om ändring av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (2010/C 329/05). Om det görs investeringar som överstiger maximibeloppet, ska skatteavdrag inte beviljas för de investeringar som gjorts efter det att beloppet har överstigits. Till denna del ska målbolaget följa beloppet av de stöd det fått och informera de investerare som inte längre är berättigade till avdrag om att beloppet har överstigits.

5 §. Oberoende investerare. I paragrafen föreskrivs det om investerarens förhållande till målbolaget. Syftet med skattelättnaden är att öka intresset hos personer med specialkompetens i företagsverksamhet för att investera eget kunnande och nytt kapital i nya tillväxtföretag. Eftersom det är meningen att det ska handla om investerare som investerar i företag i startfas och tillhandahåller dessa

sin sakkunskap, kommer skattelättnaden inte att omfatta personer som investerar i företag där de har bestämmande inflytande. Denna begränsning ingår också i definitionen av affärsänglar enligt kommissionens riktlinjer för riskkapitalinvesteringar. Avgränsningen ska också gälla indirekt innehav exempelvis genom holdingbolag samt sådana innehav där investeraren tillsammans med sina närstående har direkt eller indirekt bestämmande inflytande när det gäller beslutsfattandet i bolaget.

Med investerarens närstående avses den skattskyldiges familjemedlemmar eller arvtagare i rakt upp- eller nedstigande led. Personens make eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande, syskon och halvsyskon samt släktingar i rakt upp- eller nedstigande led till personen eller till dennes make eller till den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande och maken till en här nämnd person, varvid med make jämställs den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande ska anses vara närstående.

Definitionen av närstående behövs för att det ska kunna fastställas att en investerare anses vara oberoende av det bolag som är investeringsobjekt på ett sådant sätt som förutsätts i lagen. Exempelvis när bägge makarna innehar 30 procent av kapitalet i målbolaget anses investeraren ha en sådan gemenskap med målbolaget att avdrag inte kan beviljas.

Investeringens aktiekapital ska riktas till ett bolag i vilket investeraren eller någon av hans eller hennes närstående eller ett bolag som partiellt eller helt ägs av en sådan person inte under de närmast föregående tre kalenderåren före investeringstidpunkten har innehaft aktier. Personer som är närstående till investeraren eller bolag som leds av sådana personer får inte indirekt eller direkt vara delägare i det bolag i vilket investeraren tecknar aktier. Denna begränsning ska inte gälla investerarna efter den första investeringen. Investerarna ska inom ramen för de begränsningar i fråga om bestämmande inflytande som avses i 4 § ha möjlighet att göra ytterligare investeringar i målbolaget under lagens giltighetstid.

6 §. Målbolagets egenskaper. I 1 mom. föreskrivs det om kriterierna för ett bolag som är föremål för investering. Målbolaget ska vara ett litet företag som inte är befriat från inkomstbeskattning och som bedriver annan i 1 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet avsedd näringsverksamhet än kreditinstituts- eller försäkringsverksamhet, skeppsbyggnad eller kol- eller stålaffärsverksamhet. Eftersom verksamheten ska vara näringsverksamhet enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, är skattelättnaden inte tillämplig när det gäller bolag som bedriver verksamhet som avses i inkomstskattelagen eller inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967). Skatteavdrag kommer inte heller att beviljas på basis av investering i ett bolag som bedriver fastighetsaffärsverksamhet eller investeringsverksamhet.

Enligt 2 mom. ska tidpunkten för investeringen inte få infalla senare än sex år efter det att bolaget registrerades. Eftersom avsikten är att skattelättnaden ska öka finansieringen för nya företag som inleder sin verksamhet, så kallade uppstarts företag, kan man genom detta villkor säkerställa att stödet riktas uttryckligen till dessa nya företag i tillväxtfas. Villkoret med avseende på företagets ålder avgränsar skattelättnaderna så att de hänförs till företag som är nyetablerade och befinner sig i en tidig tillväxtfas. Maximiåldern sex år för ett företag motsvarar definitionen av nystartade innovativa tillväxtföretag i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (2006/C 323/01). Uppfyllandet av kriterierna enligt definitionen av små företag och den verksamma tiden bör fastställas enligt situationen när investeringen görs.

Enligt 3 mom. ska målbolaget inte få vara ett i meddelandet från kommissionen Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (2004/C 244/02) avsett företag i svårigheter eller företag som har ett krav på återbetalning av statligt stöd utifrån ett kommissionsbeslut. Denna restriktion föranleds av att enligt kommissionens riktlinjer får statligt stöd i form av riskkapitalinvestering inte riktas till företag i ekonomiska svårigheter. Eftersom syftet med riskkapitalinvestering-

arna är att skaffa finansiering för nyetablerade tillväxtföretag, så kallade uppstarts företag, är det inte förenligt med målet för den föreslagna skattelättnaden att målbolaget befinner sig i sådana ekonomiska svårigheter som berättigar till andra former av statligt stöd.

Grunderna för definitionen av företag i svårigheter beskrivs i artikel 1.7 i den allmänna gruppundantagsförordningen.

En investerare ska inte beviljas skattelättnad, om målbolaget har återbetalningskrav som baserar sig på ett beslut av kommissionen. Begränsningen ska tillämpas i situationer där ett företag har meddelats ett beslut om återkrav enligt 1 § i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd (300/2001) genom vilket ett beslut av kommissionen om återkrav av statligt stöd verkställs och stödet inte har betalats tillbaka inom fyra månader efter att kommissionen meddelat beslutet.

Enligt 4 mom. ska målbolaget inte få vara ett bolag som har bildats vid fusion, fission eller verksamhetsöverlåtelse enligt 52—52 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet eller på något annat sätt för att fortsätta verksamheten för ett redan existerande bolag. Det handlar om situationer där de tidigare ägarna i ett bolag som redan bedrivit verksamhet fortsätter företagsverksamheten i huvudsak utan ändringar i ett formellt sett nytt bolag. Begränsningen gäller således inte situationer där ett genuint nytt företag som startas av nya ägare förvärvar ny verksamhet till exempel genom köp av affärsverksamhet eller genom företagsarrangemang.

För att kriterierna för bolagets storlek och tidsgränserna för investeringar ska uppfyllas är det tänkbart att det bildas nya bolag för att möjliggöra skattelättnad. Det bildas då ett nytt bolag för att fortsätta den verksamhet som bedrivits tidigare, det vill säga den tidigare verksamheten överförs till det nya bolaget. Detta kan genomföras till exempel som ett företagsarrangemang enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet eller i form av ett företagsköp.

Investeringar i bolag som i huvudsak bildats bara för erhållande av skattemässiga fördelar ska således inte godkännas för skattelättnaden. Eftersom avsikten är att skatte-

lättnaden ska öka kapitalinvesteringar i nyetablerade tillväxtföretag bör målbolaget vara ett genuint nytt företag, inte ett bolag som bildats för att fortsätta med den verksamhet som redan bedrivits i ett tidigare bolag.

Enligt 5 mom. ska investeringen basera sig på en verksamhetsplan och exitstrategi enligt 4.3.5 b och 4.3.5 c i riskkapitalriktlinjerna. Utifrån verksamhetsplanen och exitstrategin kan det fastställas att skälet till investeringen är ett realistiskt vinstsyfte. En investering enligt lagen ska göras i affärsmässigt vinstsyfte och för kommersiell avkastning. Skälet till investeringen är då en så stor avkastning som möjligt på investeringen genom stöd till målbolaget. För detta ska målbolaget ha en verksamhetsplan utifrån vilken investeraren kan konstatera att bolagets verksamhet är affärsmässigt sund. Verksamhetsplanen ska innehålla åtminstone en beskrivning av målbolagets produkter och företagsstrategi, en prognos som gäller framtida produkter, en kalkyl över finansieringsbehoven, en marknadsföringsplan och en utredning som gäller bolagets ekonomiska situation.

Dessutom ska det utformas en exitstrategi för investeringen. Utifrån den kan bolaget och investeraren fastställa tidpunkten för överlåtelse av aktieinvesteringen och vilka villkor som ska uppfyllas för att investeraren ska avstå från investeringen. Med exitstrategi avses en strategi genom vilken en investerare avvecklar sitt aktieinnehav enligt en plan för att uppnå maximal avkastning. Strategin kan genomföras till exempel genom försäljning av affärsverksamheten, försäljning av aktierna i bolaget till en annan investerare eller till målbolaget självt eller genom offentlig emission av aktierna exempelvis i form av börsintroduktion.

7 §. Begränsningar som gäller avdraget. Enligt 1 mom. ska avdrag inte beviljas på basis av investeringar i ett bolag vars verksamhet inte kan anses vara samhällligt godtagbar. Bestämmelsens tillämpningsområde motsvarar principerna för tillämpningsområdet för 7 § i statsunderstödslagen (688/2001). Det förutsätts att det projekt som får avdrag är förenligt med gällande bestämmelser och föreskrifter. Avdrag ska inte beviljas om projektet har ett lagstridigt syfte eller beviljande av avdrag strider mot allmän moral eller ex-

empelvis allmänt vedertagen god praxis och uppföranderegler som iaktas i den aktuella branschen.

Som kapitalinvestering som berättigar till avdrag ska enligt 2 mom. inte betraktas en investering i ett bolag, om aktiekapitalet i målbolaget under de tre skatteåren före skatteåret har sänkts genom ogiltigförklaring eller inlösen av aktier eller bolagets medel har utdelats genom andra betalningar till aktieägarna än utifrån dividendutdelning. Utdelning av medel ger en fingervisning om att bolaget inte har ett omedelbart behov av kapital. Villkoret behövs för att målet med skattelättnaden ska uppnås, nämligen att det i målbolaget investeras kapital som behövs för tillväxt för företagsverksamheten. Det förutsätts också att investeringar som grundar skattelättnad innebär ett visst mått av stabilitet. Begränsningen gäller dock inte till exempel vid inlösen av aktier från en delägare som vid investering före den nya lagens ikraftträdande har uppfyllt villkoren för en investerare enligt den nya lagen. En person som tidigare i egenskap av investerare har placerat medel i målbolaget kan således avveckla sin investering och en ny investerare som blir delägare i bolaget i stället för den förstnämnda investeraren kan få skatteavdrag enligt den nya lagen.

8 §. När avdraget räknas som inkomst. Enligt 1 mom. ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsterna på basis av en aktieinvestering dras av från anskaffningsutgiften när beloppet av överlåtelsevinsten för aktier som berättigar till avdrag räknas ut. Genom detta förfarande kommer det belopp som läggs till överlåtelsevinsten att korrigera beloppet av den anskaffningsutgift som dras av när överlåtelsevinsten räknas ut. Den överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust som uppkommer vid överlåtelse av aktierna beräknas således enligt 46 § i inkomstskattelagen, men anskaffningsutgiften för aktierna korrigeras med det belopp som tidigare dragits av vid beskattningen. Det handlar i praktiken om att en del av den anskaffningsutgift som redan tidigare dragits av vid beskattningen intäktsförs i samband med överlåtelse av aktierna. I fråga om överlåtelser utan ersättningar ska det belopp som dragits av vid investerarens beskattning räknas som kapitalinkomst för

det skatteår under vilket de aktier som utgör grunden för avdraget överläts eller under vilket den skattskyldiges innehav av aktier upphör av någon annan orsak. Avdraget ska intäktsföras separat om investerarens ägarandel i bolaget medför bestämmande inflytande enligt 4 § eller när företaget har upphört med sin näringsverksamhet. Det är nödvändigt att avdraget räknas som inkomst också i det sistnämnda fallet, eftersom det annars skulle vara enkelt att undvika att skattelättnaden återförs som inkomst genom att låta bli att sälja bolagets aktier. Intäktsföringen kommer inte att ha oskäligen skattemässiga påföljder, eftersom investeraren har möjlighet att sälja aktierna. Om investeraren säljer aktierna innan företaget upphör med näringsverksamheten, kommer beskattningen av överlåtelsevinsten att korrigeras enligt huvudregeln. Om bolaget upphör med näringsverksamheten innan investeraren säljer aktierna, kommer avdraget att intäktsföras, men i samband med överlåtelsen av aktierna kommer dock överlåtelseförlusten för investeraren att överstiga det intäktsförda beloppet, eftersom anskaffningsutgiften då inte längre ska korrigeras med den förlust som dragits av vid beskattningen.

Det skatteavdrag som räknas som inkomst är kapitalinkomst i dessa situationer där avdraget räknas som inkomst, vilket innebär att de avdrag som enligt inkomstskattelagen görs från kapitalinkomsten får dras av från det belopp som räknas som inkomst.

Om aktiekapitalet i målbolaget under de tre följande skatteåren efter skatteåret sänks genom ogiltigförklaring eller inlösen av aktier eller medel utdelas genom andra betalningar till aktieägarna än utifrån dividendutdelning ska enligt 2 mom. det belopp som dragits av vid beskattningen räknas som inkomst för investeraren för det skatteår då medel utdelas. Vid ogiltigförklaring eller inlösen av aktier realiserar beskattningen av överlåtelse av aktierna vid investerarens beskattning. Beskattningen verkställs då i enlighet med huvudregeln i 1 mom. genom beaktande av den korrigering av anskaffningsutgiften för aktierna som görs på basis av det avdrag som dragits av vid beskattningen.

Enligt 3 mom. gäller att när den skattskyldige enligt den nationella lagstiftningen eller

en bestämmelse i ett skatteavtal inte längre anses vara skattskyldig i Finland, ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för det sista skatteår då den berörda personen är skattskyldig. Skatteförvaltningen ska på ansökan bevilja uppskov med betalningen av skatt tills investeraren överlåter aktierna eller tills investeraren anses ha bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Uppskov ska således beviljas så länge investeraren är bosatt i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. För säkerställande av betalningen av skatt ska det kunna krävas säkerhet. På förfarandet tillämpas vad som bestäms om betalningsarrangemang annanstans i lagen.

9 §. Målbolagets deklarationsskyldighet. Målbolaget ska lämna in en separat deklaration till Skatteförvaltningen om giltigheten med avseende på villkoren för skattelättnad, med iakttagande av det som någon annanstans i skattelagstiftningen bestäms om skyldigheten att deklarerera för skattepliktig inkomst. Bolaget ska samtidigt lämna en utredning om att de villkor som i 5—7 § föreskrivs för skattelättnad och att de villkor som i 5 § föreskrivs i fråga om avdragsbeloppet har varit uppfyllda.

I 2 mom. bemyndigas Skatteförvaltningen att föreskriva närmare om vilka uppgifter som behövs för övervakningen.

10 §. Verkställande av beskattning och ändringssökande. I paragrafen föreskrivs det om tillämpning av annan skattelagstiftning på avdraget. Eftersom skattelättnad som vid beskattningen beviljas på basis av riskkapitalinvestering är ett avdrag som görs på kapitalinkomst enligt inkomstskattelagen, ska på den tillämpas inkomstskattelagen och även annan skattelagstiftning i tillämpliga delar. På verkställande och ändring av beskattning samt på sökande av ändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, vilken är allmänt tillämplig i fråga om inkomstbeskattning. Skatteavdrag enligt lagen ska begäras före beskattningen slutförs för det skatteår under vilket den investering som berättigar till avdrag har gjorts.

I 2 mom. föreskrivs det om anmälningskyldighet som hänför sig till kumulering och sänkning av statliga stöd. Enligt punkt 6 i

riskkapitalriktlinjerna förutsätts det att statliga stöd som ett företag får ska sänkas i händelse av att stöden kumulerar. När kapital som ett målbolag fått enligt den nya lagen används för startinvesteringar eller för finansiering av andra stödberättigande kostnader enligt gruppundantagsförordningar, riktlinjer, rambestämmelser eller andra dokument som gäller statligt stöd, ska de relevanta stödtaken eller högsta tillåtna stödbeloppen sänkas med 50 procent i tre års tid efter mottagandet av investeringen. Om målbolagets hemort finns inom ett stödområde som fastställts i statsrådets förordning om utvecklingsområdet och stödområden (44/2007), ska de högsta stödbeloppen sänkas med endast 20 procent. Stödbeloppen får dock sänkas högst med beloppet av riskkapitalinvestering.

Sänkningen av statliga stöd ska inte gälla situationer där annat stöd har fastställts utifrån meddelandet från kommissionen om Gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (EUT C 323/1, 30.12.2006) eller kommissionens förordning (EG) nr 800/2006 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning).

För att den myndighet som beviljar statliga stöd ska få kännedom om statligt stöd som beviljats via beskattning ska Skatteförvaltningen upplysa de målbolag som tar emot investeringar enligt den nya lagen om att när målbolagen ansöker om andra statliga stöd ska de lämna stödmyndigheterna uppgifter om mottagandet av investeringarna.

11 §. Uppföljning av skattelättnad. I paragrafen föreskrivs det om allmän uppföljning av statliga stöd. Enligt riktlinjerna för riskkapitalinvesteringar ska det ordnas uppföljning med avseende på beloppen av skattelättnader och konsekvensbedömning som gäller statliga stöd. För uppföljning av den föreslagna skattelättnaden åläggs Skatteförvaltningen att föra en förteckning över de riskkapitalinvesteringar som gjorts och över de företag som gynnats av investeringarna. Förteckningen ska offentliggöras på Skatteförvaltningens och kommissionens webbplatser. I fråga om enskilda investeringar ska endast beloppen

offentliggöras, inte personuppgifterna för de personer som gjort investeringarna.

12 §. Ikraftträdande. Enligt riktlinjerna ska den föreslagna skattelättnaden notifieras hos kommissionen, vilket innebär att systemet inte kan införas förrän kommissionen har konstaterat att det är förenligt med den inre marknaden. Eftersom det rör sig om en ny statsstödsåtgärd får stödet inte införas förrän kommissionen har godkänt stödåtgärden. Avsikten är att lagen ska tillämpas första gången från det skatteår som börjar 2013. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som anges genom en särskild förordning av statsrådet och efter det att kommissionens godkännande har fåtts.

Skattelättnad ska beviljas på basis av de investeringar som gjorts åren 2013—2015 efter det att lagen har trätt i kraft. Investeringar som görs innan kommissionen har godkänt skattelättnaden som ett statligt stöd och före det särskilda införandet av lagen ska inte berättiga till skattelättnad.

1.2 Lagen om beskattningsförfarande

16 §. Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag. Det föreslås att ett nytt 12 mom. fogas till 16 § i lagen om beskattningsförfarande. Enligt det nya momentet ska ett målbolag som tagit emot investeringar lämna Skatteförvaltningen en årsanmälan om de investeringar som berättigar till avdrag. I paragrafen föreslås en bestämmelse om bemyndigande en-

ligt vilken Skatteförvaltningen ska meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas och om när och hur detta ska ske.

2 Närmare föreskrifter

Enligt lagförslaget bemyndigas Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som det bolag som investeringen riktas till och den skattskyldige som begär avdrag ska lämna enligt lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet och utifrån vilka det kan fastställas att villkoren för att skatteavdrag ska gälla är uppfyllda. Utredningen ska lämnas i samband med skattedeklaration.

Skatteförvaltningen ska meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i årsanmälan för det målbolag som tagit emot en investering och om när och hur uppgifterna ska lämnas.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft 2013 efter det att kommissionen har godkänt det föreslagna statliga stödet. Bestämmelser om tidpunkten för lagarnas ikraftträdande utfärdas genom förordning av statsrådet. Lagarna ska tillämpas första gången vid beskattningarna för 2013 från tidpunkten för ikraftträdandet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013–2015**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I Finland allmänt skattskyldiga fysiska personer är skatteåren 2013—2015 på det sätt som föreskrivs i denna lag berättigade till ett extra avdrag på basis av nytt aktiekapital som de investerat i aktiebolag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *investerare* en i Finland allmänt skattskyldig fysisk person som investerar aktiekapital i ett målbolag som avses i denna lag och som i ersättning erhåller nya aktier som emitteras av bolaget,

2) *målbolag* ett aktiebolag eller ett inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet registrerat bolag med begränsat ansvar som till sin juridiska form motsvarar ett aktiebolag och som ska betala inkomstskatt och inte är ett i 33 a § i inkomstskattelagen (1535/1992) avsett offentligt noterat bolag och har fast driftställe i Finland,

3) *litet företag* ett företag som har färre än 50 anställda och vars omsättning är högst tio miljoner euro eller balansslutning högst tio miljoner euro och som uppfyller de kriterier som enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag beskriver fristående företag och de övriga kriterier för små företag som anges i rekommendationen.

3 §

Hur avdraget görs

En investerare får från sin kapitalinkomst för skatteåret dra av ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp av nytt aktiekapital som han eller hon investerat i ett målbolag under skatteåret. Investeringen anses ha gjorts vid den tidpunkt då de nya aktier som tecknats vid emission har registrerats i handelsregistret i enlighet med 9 kap. 14 § i aktiebolagslagen (624/2006).

Det belopp som får dras av på basis av investering i ett enda målbolag uppgår till högst 75 000 euro för skatteåret. Avdrag beviljas inte om det belopp som ska dras av understiger 5 000 euro. En investerare får dra av högst 150 000 euro för skatteåret på basis av investeringar i flera olika målbolag.

Om investeraren inte kan dra av det belopp som avses i 1 mom. för det skatteår då investeringen har gjorts, får den del som inte dras av för det skatteåret dras av från investerarens kapitalinkomst för de tre följande skatteåren allteftersom kapitalinkomst uppstår.

Avdraget beaktas inte när den i 60 § i inkomstskattelagen avsedda underskottsgottgörelsen eller förlusten som hänför sig till kapitalinkomstslaget räknas ut.

4 §

Beloppet av kapitalinvestering

Det investeringsbelopp som berättigar till avdrag ska motsvara mindre än 50 procent av målbolagets aktiekapital efter investeringen. Aktieteckning ska i enlighet med 2 kap. 4 § i

aktiebolagslagen tas upp i målbolagets aktiekapital och betalas i pengar i enlighet med 5 § i det kapitlet. De aktier som tecknas får inte medföra i 3 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten i aktiebolagslagen avsedda ekonomiska rättigheter som avviker från bolagets övriga aktier. En investering får inte ensam eller tillsammans med tidigare innehav av aktier medföra sådant direkt eller indirekt bestämmande inflytande som avses i 31 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Ett målbolag får ta emot investeringar som avses i denna lag till ett belopp av högst 2 500 000 euro per kalenderår. Om det görs mer investeringar, beviljas skatteavdrag inte till den del investeringsbeloppet överskrider detta belopp.

5 §

Oberoende investerare

Investeringarna ska riktas till målbolag i vilka investeraren eller någon av hans eller hennes närstående eller ett bolag som partiellt eller helt ägs av en sådan person inte innehar eller inte under skatteåret eller de tre närmast föregående kalenderåren före skatteåret direkt eller indirekt har innehaft aktier. Begränsningen gäller inte investerare enligt denna lag i fråga om investeringarna efter den första investeringen.

6 §

Målbolagets egenskaper

Målbolaget ska vara ett litet företag som bedriver i huvudsak annan i 1 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) avsedd näringsverksamhet än kreditinstituts- eller försäkringsverksamhet, fastighetsaffärsverksamhet, investeringsverksamhet eller värdepappershandel. Målbolaget får inte bedriva skeppsbyggnad eller kol- eller stålaffärsverksamhet.

Bolaget ska ha införts i handelsregistret eller i ett motsvarande utländskt register högst sex år före tidpunkten för investeringen.

Målbolaget får inte vara ett företag i svårigheter enligt definitionen i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och

omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244/2, 1.10.2004).

Målbolaget ska vara ett bolag som inte kan anses ha bildats vid fusion, fission eller verksamhetsöverlåtelse enligt 52—52 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet eller på något annat sätt för att fortsätta verksamheten för ett existerande bolag.

Målbolaget ska upprätta en verksamhetsplan enligt punkt 4.3.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (2006/C 194/02) och målbolaget och investeraren ska tillsammans utforma en exitstrategi enligt den punkten.

7 §

Begränsningar som gäller avdraget

Avdrag beviljas inte på basis av investeringar i ett bolag vars verksamhet inte är samhälleligt godtagbar på det sätt som avses i statsunderstödslagen (688/2001).

Som kapitalinvestering som berättigar till avdrag betraktas inte en investering i ett bolag vars aktiekapital under de tre skatteåren före skatteåret har sänkts genom ogiltigförklaring eller inlösen av aktier eller vars medel genom andra betalningar än utifrån dividendutdelning har utdelats till andra aktieägare än tidigare delägare som motsvarar investerare enligt denna lag.

8 §

När avdraget räknas som inkomst

När vinsten vid överlåtelse av aktier som berättigar till skatteavdrag räknas ut ska det belopp som dragits av vid investerarens beskattning dras av från anskaffningsutgiften för aktierna. Med överlåtelse jämställs överlåtelse av aktier mot utdelning i samband med upplösning av målbolaget. Vid överlåtelser utan ersättning räknas det belopp som dragits av vid investerarens beskattning som kapitalinkomst för det skatteår under vilket

1) de aktier som utgör grunden för avdraget överläts,

2) den skattskyldiges innehav av aktier upphör på något annat sätt,

3) investeraren får i 4 § avsett bestämmande inflytande i bolaget, eller

4) målbolaget upphör att bedriva näringsverksamhet som avses i 6 §.

Om bolagets medel utdelas så som avses i 7 § 2 mom. under de tre följande skatteåren efter investeringen, ska det belopp som dragits av vid beskattningen räknas som inkomst för investeraren för det år då medel har utdelats.

Om en investerare enligt finsk lagstiftning eller ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning anses ha bosatt sig i någon annan stat än Finland innan han eller hon har överlåtit aktierna eller det belopp som dragits av från kapitalinkomsten har räknats som inkomst för investeraren, ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för det skatteår då investeraren senast varit bosatt i Finland. Om en investerare anses ha bosatt sig i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, Skatteförvaltningen beviljar på ansökan uppskov med betalningen av skatt tills investeringen överlåter aktierna eller kan anses ha bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. För säkerställande av betalningen av skatt kan krävas säkerhet. På förfarandet tillämpas vad som bestäms om betalningsarrangemang annanstans i lagen.

9 §

Målbolagets deklarationsskyldighet

Målbolaget ska lämna in en separat deklaration till Skatteförvaltningen om giltigheten med avseende på villkoren för skattelättnad när investeringen görs, med iakttagande av det som någon annanstans i skattelagstiftningen bestäms om skyldigheten att deklarerera för skattepliktig inkomst. Bolaget ska samtidigt lämna en utredning om att de villkor som i 5—7 § föreskrivs för skattelättnad har

Skatteförvaltningen föreskriver närmare om deklarationssättet och deklarationstiden samt om vilka uppgifter som behövs för övervakningen.

10 §

Verkställande av beskattning och ändringsökande

På verkställande och ändring av beskattning enligt denna lag samt på sökande av ändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande. Skatteavdrag enligt lagen ska begäras före beskattningen slutförs för det skatteår då den investering som berättigar till avdrag har gjorts.

Vid verkställandet av beskattningen ska Skatteförvaltningen upplysa de målbolag som tar emot investeringar om att när målbolagen ansöker om andra statliga stöd ska de lämna stödmyndigheterna uppgifter om mottagandet av investeringar enligt denna lag.

11 §

Uppföljning av skattelättnad

För uppföljning av skattelättnad enligt denna lag ska Skatteförvaltningen föra en förteckning över beloppen av de olika investeringar som gjorts och över de företag som mottagit investeringar. Förteckningen offentliggörs på Skatteförvaltningens webbplats.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Lagen tillämpas på investeringar som gjorts den dag då denna lag träder i kraft eller därefter, dock senast den 31 december 2015.

2.

Lag**om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut:

fogas till 16 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), sådan paragrafen lyder i lagarna 947/2008, 1745/2009, 520/2010 och 1498/2011, ett nytt 12 mom. som följer:

16 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

lämna Skatteförvaltningen en årsanmälan om investeringarna. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas och om när och hur detta ska ske.

Ett målbolag som tagit emot investeringar enligt lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 ska

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 11 december 2012

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Förvaltnings- och kommunminister *Henna Virkkunen*